

Denise en Donna en
Het Fluisterbos van
Tijd

Denise en Donna

en

Het Fluisterbos van Tijd

Marco Bos

Denise en Donna en
Het Fluisterbos van
Tijd

Marco Bos

Schrijver: Marco Bos
Coverontwerp: Marco Bos
ISBN: 9789465463704
© Marco Bos

Hoofdstuk 1 – De Dag die Dubbel Begon

De zon kwam zachtjes door het gordijn naar binnen.
Precies zoals altijd.
Denise draaide zich nog eens om in haar bed en kneep haar ogen even dicht.
Ze was nog lekker warm.
Net wakker... maar ook nog een beetje in dromenland.
Toen hoorde ze het.
Tik... tik... tik...
Denise fronste haar wenkbrauwen.
Dat geluid kende ze.
“Donna?” mompelde ze slaperig.
Alsof ze op haar naam had gewacht, sprong Donna ineens tegen het bed op.
Haar witte krulletjes stuiterden vrolijk mee en haar abrikooskleurige oortjes wiebelden bij elke beweging.
“Woef!”
Haar staartje zwiepte heen en weer als een kwast.
Denise lachte.
“Goedemorgen, gekkie.”
Ze ging rechtop zitten en aaide Donna over haar zachte vacht.
Precies zoals elke ochtend.
Maar toen gebeurde er iets vreemds.
Donna sprong van het bed...
Liep naar de deur...
Stopte...
Draaide zich om...
En tikte drie keer met haar pootje tegen de deur.
Tik. Tik. Tik.
Denise verstijfde.

“Dat... deed je net ook,” fluisterde ze.
Donna keek haar aan met haar donkere, trouwe oogjes.
Ze kantelde haar kopje een beetje, alsof ze wilde zeggen: Wat bedoel je?
Denise schudde haar hoofd.
“Nee hoor. Ik droom vast nog.”
Ze stond op, trok haar pantoffels aan en liep naar het raam.
Buiten glansde de tuin in het ochtendlicht.
De grote eikenboom stond rustig op zijn plek.
Alles was normaal.
Toch voelde Denise iets kriebelen in haar buik.
Alsof de ochtend zich... herhaalde.
Ze liep de trap af, met Donna huppelend voor haar uit.
In de keuken pakte Denise een kom voor Donna's brokjes.
Ze schonk ze erin.
Kling kling.
Donna ging netjes zitten.
“Braaf,” zei Denise automatisch.
En precies op dat moment...
...viel de zon even weg.
Niet helemaal.
Maar alsof iemand met een wolk langs het licht schoof.
De kamer werd een fractie donkerder.
De klok aan de muur maakte een raar geluid.
Tik...
tik...
tik...
Denise keek op.
De wijzers stonden stil.
“Dat is gek...” fluisterde ze.
Donna begon zacht te piepen.
Niet bang.
Maar alert.
Toen sprong de klok ineens weer vooruit.

Tik.
Het licht kwam terug.
De vogels buiten floten alsof er niets was gebeurd.
Denise slikte.
“Donna... heb jij dat ook gemerkt?”
Donna keek naar de achterdeur.
Haar oortjes gingen recht omhoog.
Vanuit de tuin klonk een geluid.
Niet hard.
Niet eng.
Maar heel duidelijk.
Tik... tik... tik...
Alsof iets — of iemand — op hen wachtte.
Denise pakte haar vestje.
“Kom,” zei ze zacht.
Donna stond al klaar.
Samen liepen ze naar buiten, richting de eikenboom.
En zonder dat Denise het wist,
begon in Glimmerdal iets ouds weer te bewegen.
Iets dat al heel lang had gewacht.

Hoofdstuk 2 – De Boom die Terugfluistert

De tuin voelt anders dan normaal.
Niet kouder.
Niet enger.
Maar... stiller.
Alsof de ochtend haar adem inhoudt.
Denise loopt langzaam over het gras.
Donna blijft dicht bij haar, haar pootjes maken zachte tikjes op de stenen van het tuinpad.
Voor hen staat de grote eikenboom.
Dezelfde boom.
Met dezelfde dikke stam, dezelfde kronkelende takken.
Maar Denise weet het zeker:
Hij kijkt terug.
“Dat is raar,” fluistert ze.
“Bomen kijken toch niet?”
Donna snuffelt aan de bast van de boom.
Haar neus blijft hangen op één plek.
Precies daar.
Het kleine, ronde deurtje.
Denise voelt haar hart sneller kloppen.
“Dat was er toch al... of niet?”
Ze weet het niet meer zeker.
Alsof haar herinneringen een beetje door elkaar zijn geschud.
Donna tikt met haar pootje.
Tik.
Het deurtje glinstert.
Niet fel.
Maar zacht, alsof het glimlacht.
Denise hurkt neer en legt voorzichtig haar hand op het hout.
Het voelt warm.